

Πάντως διὰ τὸ τοιαύτας ἡμῶν μνήμας ἔχειν· οὐδέποτε γὰρ
 δυνάμευοί τισιν τοιοῦτοι ἐπεφάνημεν· καὶ διὰ τοῦτο ἐν τού-
 20 τοῖς εὐρέθημεν, ἵνα μάθωμεν ἀφ' ὧν πάσχομεν· ἀλλὰ μὴ τὰ
 αὐτὰ σπλάγχνα, τίμιοι πατέρες, ἐπιδείξησθε ἐν ἐμοὶ τῷ
 ἐκπτώτῳ καὶ ταπεινῷ, « ἰδόντες δὲ τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβή-
 θητε. » Τί γὰρ ἂν εἴποιμι; ἄρα οὐ χάρτης, οὐχ ἡμερῶν δύο
 σχολή, οὐχ ἑνὸς ζῶου κάματος εὐρέθη; ἀλλὰ πάντως κατὰ
 25 τοὺς ἐμπειροτάτους τῶν ἰατρῶν, οἵ, ὅταν ἄψωνται καὶ ἴδωσι
 πρὸς θάνατον ἐπειγομένους, ἀποκρατοῦσι μὲν τὰ βοηθήματα,
 παρασκευάζουσι δὲ διὰ τῶν ζώντων τῷ ὄρμησαντι τὰ ἐπιθανά-
 τια καὶ τοῖς φίλοις τοῦ ζῶντος τὸν θάνατον καταγγέλλουσιν,
 πένθους δεινοῦ ὑποφήται γενόμενοι, οὐ τῆς αὐτῶν τέχνης τὰς
 30 ἀποτυχίας ἐννοοῦμενοι ἀλλ' ἀρχοντικῷ φρονήματι κατὰ τοῦ
 κάμνοντος ἀποφαίνονται. Οὕτω δὴ καὶ ἡ ὑμετέρα δσιότης ἀπε-
 κράτησε μὲν τὴν παράκλησιν, ἀπέκλεισεν δὲ τὴν παραίνεσιν·
 ἐσπούδασεν δὲ τὸ σύστημα τῆς ἀδελφότητος διασπαρῆναι, καὶ
 πᾶσι τοῖς ὑπὸ τήνδε τὴν ἐνορίαν οἰκοῦσιν ἐξήγγειλεν τὸν
 35 ἡμέτερον θάνατον, ὡς διαδοθῆναι καὶ τοῖς ὑπὲρ τὰ ὄρεια
 οἰκοῦσιν, καὶ τοῖς μὲν εὐλαβέσι καὶ ἀγαπητοῖς πένθος δεινόν,
 τοῖς δὲ ἄλλως ἔχουσι κατὰ τῆς πίστεως εὐφροσύνη καὶ χαρά.
 Πάντως δὲ ἐρεῖτε τοῦτο· « Ἐφώνησεν πέρδιξ; συνήγαγεν ἃ
 οὐκ ἔτεκεν· ποιῶν ἔλεον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως ἐν ἡμίσει